

[Jes Lunde]

Thor Pedersens syn på sagen fuldstændig, hvis Ralf Pittelkow bliver kaldt informationsmedarbejder? Har vi så en fuldstændig ny situation, hvor hr. Thor Pedersen vil trække beslutningsforslaget tilbage?

Det kan da ikke passe, at det er så latterligt et grundlag, vi sidder og diskuterer på her i dag.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg må gentage over for hr. Jes Lunde, at den pågældende person blev ansat som informationsmedarbejder, altså til at informere omgivelserne, pressen, om, hvad der egentlig foregik i ministeriet. Det har ikke noget at gøre med at blive medarbejder i ministeriet af højere charge eller på chefniveau. Og det er konkret det, der sker i aktstykket: man godkender, at der kan ansættes på chefniveau eller på mellemlederniveau uden opslag.

Og jeg siger igen: Hvis hr. Jes Lunde kan finde argumenter imod at ansætte en informationsmedarbejder, så må det altså være med en noget voldsommere argumentation, at man fører sig frem mod chefniveauer eller mod mellemlederniveauer.

Der er et gammelt mundheld, der siger, at enlig svale gør ingen sommer. Der er tradition for, at man i visse ministerier har ansat informationsmedarbejdere. Men der eksisterer i dansk forvaltning ingen tradition for, at man ansætter venner og bekendte som en integreret del af et ministeriums arbejdsområde, og slet ikke i de stillinger, som er beskrevet i aktstykket.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jo, men da den daværende arbejdsminister var færdig med at bruge Erik Skov Petersen som informationsmedarbejder, så blev han jo ministersekretær. Og hvad så? Så blev han ministersekretær i Finansministeriet. Så har vi vel en medarbejder, som er en integreret del af ministeriets arbejde, og så er det vel forfærdeligt?

Det er ikke mig, der har problemer med at skulle finde argumenter imod det og forstørre dem op i spørgsmålet om Ralf Pittelkow. Det er hr. Thor Pedersen, der har et problem, for det er hr. Thor Pedersen, der burde have prote-

steret, dengang hr. Henning Dyremose foretog det nummer, som er helt parallelt med det, der sker i dag. Det er det, der er problemet.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Jeg har ikke noget problem – bortset fra min stemmeføring – med at argumentere, for jeg sagde før, at der har været eksempler på, at man har ansat informationsmedarbejdere. Jeg skal ikke afvise, at en medarbejder, der er ansat i et ministerium, kan udvikle sig og i ministeriet kan blive anset for at være en medarbejder, man kan gøre brug af også på andre områder, og det, der skete i den konkrete sag, var, at den pågældende i forbindelse med skift fra ét ministerium til et andet fulgte med over som ansat i statsforvaltningen i forvejen.

Hr. Jes Lunde har flere gange brugt argumentet om, at man skal have en politisk sparringspartner. Det skal man. Men meningen i et ministerium er vel, at man har personer, der rådgiver ud fra faglig viden og faglig dygtighed, og den politiske sparringspartner finder man i gruppen.

Socialdemokratiets folketingsgruppe har vel 70 personer, der er i stand til at rådgive ministeren i principielle politiske sager. Og der er jo tradition for i alle grupper, at det er dér, man løfter den politiske debat om de sager af principiel art, der skal finde en afgørelse efterfølgende, enten på lovområder eller, fordi der er en regering, på ministerområder. Dér finder den politiske sparring sted og ikke blandt medarbejdere i ministerierne.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Efter de oplysninger, vi har kunnet få om ansættelse af politiske sparringspartnere, hentedede forhenværende miljøminister, hr. Per Stig Møller, en fuldmægtig, jeg tror, det var fra Skov- og Naturstyrelsen, ind som kontorchef på et 3-årigt ansættelsesåremål i Miljøministeriets departement.

Det volder ikke mig problemer. Men efter at have hørt hr. Thor Pedersen her, vil jeg godt spørge: Hvad var den daværende indenrigsminister Thor Pedersens reaktion på denne ansættelse? Gik han imod? Ønskede han sagen i Folketinget? Ønskede han den rejst? Satte han